

V. ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἅ χάρις ἐς τί ποχ' ἔρπει
θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.

ΛΑ. καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
40 μέμναμ', ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως;

ΚΟ. ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεις· αἱ δὲ χίμαιραι
αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑ. μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, ὑβέ, ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὦδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῆ.

45 ΚΟ. οὐχ ἐρψῶ τηνεῖ. τουτεῖ δρύες, ὦδε κύπειρος,
ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
ὄρνιχες λαλαγεῦντι, καὶ ἅ σκιά οὐδὲν ὁμοία
τᾶ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνοις.

50 ΛΑ. ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς,
αἶ κ' ἔνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

55 ΚΟ. αἱ δέ κε καὶ τὴν μόλης, ἀπαλὰν πτέριν ὦδε πατησεῖς
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνᾶν.
στασῶ δ' ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

60 ΛΑ. αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδευ·
τὰν σαυτῷ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κρινεῖ; αἶθ' ἔνθοι ποχ' ὁ βουκόλος ὦδε Λυκώπας.

ΚΟ. οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,